

Beslutningsforslag nr. **B 94**

Folketinget 2009-10

Fremsat den 17. december 2009 af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Anne Baastrup (SF), Ole Sohn (SF), Karen Hækkerup (S), Lone Dybkjær (RV) og Line Barfod (EL)

Forslag til folketingsbeslutning

om behandlingsdomme til voldelige partnere som forsøg

Folketinget pålægger regeringen at tage initiativ til på forsøgsbasis at gøre det muligt at idømme voldelige partnere betinget straf med vilkår om be-

handling og at igangsætte et udviklingsprojekt for at gøre tilbuddet tilgængeligt på landsplan.

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget vedrører voldelige partnere og vil overvejende referere til mænd, der statistisk set er den gruppe, der står bag hovedparten af sager om vold mod en partner. Forslaget vedrører imidlertid også kvinder, som står bag partnervold, men når der tages udgangspunkt i mændene, er det, fordi de står bag den overvejende del af volden, og fordi man her har ny forskningsbaseret viden.

Ifølge ligestillingsministerens seneste status for handlingsplanen til bekæmpelse af vold mod kvinder udsættes over 28.000 kvinder årligt for fysisk vold begået af en nuværende eller tidligere partner, og 22.000 børn i alderen 0-15 år vokser op i voldsramte familier. Formålet med forslaget er at reducere dette tal og at undgå, at familier går i opløsning på grund af vold, og at børn vokser op med vold og siden gentager den.

Justitsministeren har for nylig bedt Strafferetsplejeudvalget se på reglerne om tilhold og bortvisning og bedt udvalget om at vurdere, om der bør indføres en ordning med GPS-overvågning af voldelige mænd.

Forslagsstillerne ser det først og fremmest som symptombehandling, som ikke er med til at fjerne den voldelige adfærd hos den voldelige partner, men alene at rette fokus på straf og overvågning, som kan være udmærket, men ikke kan stå alene.

Over 80 pct. af de voldelige mænd har oplevet vold i barndommen, mens tal for voldelige kvinder ikke findes. Af hensyn til den negative sociale arv er det derfor vigtigt, at voldsmønsteret brydes, således at volden ikke gentages. Undersøgelser viser også, at mange af de børn, der kommer fra voldelige hjem, står bag vold i ungdommen. Derfor bør idømmelse af betinget straf med vilkår om behandling til voldelige partnere være en mulighed, som der arbejdes mere med. Det er vigtigt, at voldsudøverne forinden screenes for deres behandlingsegnet, jf. Dialog Mod Volds metode, sådan at kun de, der vurderes til at være egnede, idømmes behandlingsstraf.

Formålet med at idømme behandling på forsøgsbasis og med projektudvikling af behandlingsforløb er at indsamle information om de forskellige behandlingstilbuds succesrate med henblik på even-

tuelt at indføre en permanent mulighed for at idømme behandling, hvis det kan dokumenteres, at det er virkningsfuldt.

Under førstebehandlingen af B 85 (folketingsåret 2007-08, 2. samling) sagde den daværende justitsminister: »Jeg vil i den sammenhæng gerne nævne, at Justitsministeriets forskningsenhed har udarbejdet en rapport om eksisterende behandlingsprogrammer for voldelige mandlige partnere, som den 28. november 2007 blev sendt til Folketingets Retsudvalg til orientering. I rapporten konkluderes det, at forskning ikke giver nogen stærk indikation på, at bestemte former for behandlingsprogrammer i betydelig grad vil reducere risikoen for, at voldelige mænd på ny vil begå vold mod deres partner. Det betyder dog ikke, at man kan konkludere, at det ikke er muligt at mindske de voldelige mænds såkaldte recidivrisiko gennem behandling. Selv om mange undersøgelser ikke har kunnet påvise en statistisk holdbar effekt, tyder nogle analyser på, at der er en rimelig sandsynlighed for, at behandlingsprogrammer kan have i hvert fald en lille positiv effekt. Det bør ifølge rapporten derfor ikke afvises, at det er muligt at forebygge tilbagefald til ny kriminalitet gennem særlige behandlingsprogrammer for voldelige mandlige partnere.«

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at den positive effekt skal udbredes.

I dag er det frivilligt for voldsudøveren at tage imod behandlingstilbud. Forslaget vil på forsøgsbasis give mulighed for at gøre behandling til et vilkår i en betinget dom.

Der er flere fordele ved behandlingsdomme. Gennem en betinget dom med vilkår vil man have sanktioneringsmuligheder forbundet med ophør af behandling, og chancen for gennemførelse af behandling vil være langt større. Internationale erfaringer viser, at 92 pct. af dem, der er blevet idømt behandlingsdomme, gennemfører behandlingsprogrammet.

Indføres behandlingsdomme, vil det betyde, at flere kommer i behandling, dels fordi relativt få i dag vælger at deltage frivilligt, dels fordi muligheden for at idømme behandling vil bevirke en tiltro til, at voldsudøverne får en virkningsfuld behand-

ling. Mange anmelder i dag ikke vold begået af en samlever eller tidligere samlever, fordi de ikke ønsker at miste den pågældende, eller på grund af frygt, men i mange tilfælde også fordi den pågældende er forælder til fælles børn. Hvis voldsudøveren kommer i behandling i stedet for i fængsel, vil flere være tilskyndet til at anmelde vold og fastholde anmeldelsen.

Der skal tages højde for, at der skal være tilstrækkeligt med uddannet personale og faciliteter i øvrigt til at varetage behandlingen, og at behandlingen skal have den nødvendige kvalitet for at have den ønskede effekt. Dette indebærer, at behandlingsforløbene bør være af mindst 6 måneders varighed og helst af 1 års varighed, da længden af forløbene er afgørende for en vellykket behandling.

For at sikre kvaliteten af behandling bør der udarbejdes et udviklingsprojekt, hvor »anger management«-forløbene fra fængslerne overføres til også at tilbydes generelt, hvor Dialog Mod Volds dialogkurser og Alternativ til Volds og Krisecenter Odenses kurser udbredes, og hvor manderådgivningen i København fastholdes og på sigt udvides til også at omfatte tilbud andre steder i landet. Dette giver netop mulighed for at evaluere de forskellige behandlingsformer og giver et grundlag for at vurdere, om ordningen skal gøres permanent.

Der skal endvidere etableres et tilsyn med behandlingsdomme, så der er sikkerhed for, at voldelige partnere ikke snyder sig til en lavere straf uden reelt at være motiverede for behandlingen.

Ydermere bør der som led i en evaluering af forsøgsordningen føres statistik over, hvor mange af de dømte, som har gennemført behandling, der får tilbagefald. Ligeledes skal de tre behandlingsformer evalueres.

Ifølge Dialog Mod Vold er der en restgruppe (mænd), der på grund af særlige personlighedstræk ikke kan behandles. I erkendelse heraf skal der forskes i, hvilke typer (kvinder) der udsættes for vold, herunder vold blandt indvandrere, og hvordan disse bedst støttes og hjælpes til at undgå voldelige forhold. Der etableres derfor en sådan forskning.

Forslaget kan finansiere sig selv og medfører endda betydelige besparelser. For voldsramte kvinder medgår betydelige offentlige udgifter i form af ekstra kontakter til skadestue, lægebesøg, medicinudgifter, politi, ophold på krisecentre og sociale foranstaltninger. Behandlingsdomme til voldelige mænd vil dermed være en besparelse for samfundet, ligesom det øger livskvaliteten for de voldsramte, men også udøverne, der ofte er fastlåst i deres mønster.

*Skriftlig fremsættelse***Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om behandlingsdomme til voldelige partnere som forsøg.

(Beslutningsforslag nr. B 94).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.